

Îngerul poeziei

Luca Daniel

Azi, se deschide cerul, e mare sărbătoare,
Se reîntoarce acasă poetul nostru sfânt,
Pe aripi de zăpadă și-n străluciri de soare,
Coboară dintre sfere un înger pe pământ.

E domnul Eminescu, Luceafărul din stele,
Ce vine printre versuri, mereu îndrăgostit,
Cu duhul poeziei, el ne-a zidit castele
Prin galaxii albastre, ascunse-n infinit.

Se scutură tăcerea pe steaguri tricolore,
Iar teiul se alintă cu ramurile-n vânturi,
Pe-o lacrimă prelinsă, citim cu-nfrigurare
Poemele iubirii, ce trec prin anotimpuri.

Tu, zeu al poeziei, ai fost mereu simbolul
Acelor ce rămân întotdeauna treji!
Însuflește-ți neamul, să-și ducă idealul
Ce a păzit hotarul, cu bravii lui viteji.

Chiar dincolo de ceruri vei fi al nostru suflet,
Cuvântul tău de aur va fi nemuritor,
Românii țării tale te vor păstra în cuget,
Ca să rămâi de-a pururi iubitul domnitor.

Daniel Luca 15 01 2018